CAIET

APARȚINÂND

Studentului [illegible] Gheorghe

„Regenerarea [illegible]

[illegible]

Seminarul de biologie

Regenerarea neamului românesc

Cap. I Concepții noi la orizont:

1° Critica regimului democrato-liberal.

2° Principiile statului totalitar și național.

3° Problema regenerării în lumina noilor concepții.

Cap. II Priviri în trecut sau cauzele degenerării neamului.

1° Cauze substanțiale: a) pasivitatea – resemnarea

b) adaptabilitatea –

2° Cauze istorico-sociale: a) iobăgia

b) lipsa conducătorilor firești

c) influența străinismului –

Cap. III Perspective în viitor.

1° Întoarcerea la sufletul românesc.

2° Îndreptarea fizico-biologică a românului

3° Îndreptarea lui morală: a) problema tineretului

– caractere – personalități –

b) crearea unei elite românești

în ce în ce mai înaprace, atunce

lor. Statele sprijinite pe ~~ce~~

într'o epocă, care se a apus la ...

Capitole netratate din lipsă de timp:

1° Concepția eroică a vieții – Cultul sacrificiului

2° Mistica creației.

3° Conducător și masă

4° Problema instituțiunilor sociale și a comunității sociale

—:—

Regenerarea neamului românesc

Cap. I. Concepții noi la orizont.

Pentru o mai completă expunere a problemei pe care ne-am propus s'o desvoltăm în rândurile următoare, am găsit de cuviință, că ar fi necesar, să integrăm problema regenerării neamului românesc, în lumina noilor concepții de viață a statelor, cu credința că'n ansamblul acestor concepții, importanța și actualitatea subiectului tratat, va fi pusă mai bine în evidență.

Istoria bătrânului nostru continent trece în momentul de față printr'o perioadă de frământări uriașe și de schimbări radicale, cum rar s'a mai văzut în istoria întregii omeniri. Sunt aproape două decenii de când în desfășurarea evenimentelor istoriei europene, se duce o luptă înverșunată între două lumi, situate pe poziții diametral opuse. Principiile democrato-liberale, introduse în viața statelor odată cu deslănțuirea marei revoluțiuni franceze, după o viață de aproape un secol și jumătate, încep să se arate din ce în ce mai ineficace, atinse rozându-se în însăși esența lor. Statele sprijinite pe concepțiile învechite, născute într'o epocă care ~~de~~ a apus de mult

nemaiputând rezista atacurilor din ce în ce mai energi[ce]
ale lumii noi, se prăbușesc unul după altul. Ritmul noi-
lor concepții, mai timid la început, se impune pe zi-
istoria lumii se desfășoară cu o intensitate din ce în
mai copleșitoare, având parcă tendința de a paraliza
orice rezistență din partea statelor democrate. Astăzi
simțim cu toții pulsațiile noilor concepții de deplin
nitoare. —

Construcție pe cât de abstractă pe atât de ar-
tificială a unor minți lipsite de orice simț istoric
statul democrat și-a fundat autoritatea pe număr
indivizilor luați ca simple noțiuni generale lipsite
orice conținut real. În cadrul acestui stat, individ
se ridica atotputernic, individul era totul, individul absol
Statul n-avea altă misiune decât rolul pasiv al de
bitru, care să garanteze interesele individuale, chiar și
atunci când aceste interese se opuneau aspirațiilor co
nității din care individul făcea parte.

Din acest principiu esențial și specific sta

statelor democrate, va rezulta seria întreagă de neajunsuri
care cu timpul accentuându-se, vor îndrepta statele ve-
chiului regim spre disoluție, spre anarhie, spre sinucidere.

Libertatea și egalitatea, corolare ale individualis-
mului, au grăbit procesul de atomizare a vechilor
state prin tendințele centrifuge ale indivizilor. „Autori-
tatea numărului, suprimând responsabilitatea acțiunilor
luate de conducătorii vremelnici, prin paravanul par-
lamentarismului, asigura numai și numai realizarea
intereselor personale" (Eminescu). Atenția toată a unui
stat democrat era concentrată numai în jurul armoni-
zării intereselor individuale, iar ca o consecință a acestei
unice preocupări, a apărut totala dezinteresare de să-
nătatea națiunii, de respectul tradițiilor ei. — Statul
democrat dominat de interesele personale, era condam-
nat să fie slab înăuntru și în afară, era un stat care
nu putea să reziste descompunerii, devenind o unealtă în mâ-
[nile] politicianismului. Departe de a asigura dezvoltarea armo-
nică a claselor sociale, departe de a încuraja mentalitat[ea]

munca, statul acesta era un <u>mecanism fără moralitate</u>, <u>fără suflet</u>, <u>fără ideal</u>.

Ca o reacțiune contra acestui individualism exagerat, contra acestei concepții artificiale și marxiste, se ridică lumea concepțiilor noi, tânără și viguroasă, spre a stârpi din rădăcini germenul anarhiei, care găsise în sânul statului democrat, cel mai prielnic mediu pentru desvoltarea lui. „Statul e Absolutul iar individul relativul" va striga energic Ducele Mussolini, deplasând radical accentul de la individ spre Stat; iar afirmarea lui va deveni o dogmă în cadrul noilor concepții. Individul nu va putea fi folositor comunității în sânul căreia trăiește, decât abdicând de la drepturile sale în favoarea Statului, care privit din acest nou punct de vedere devine expresia juridică a colectivității. În concizia acestei sentințe lapidare se găsesc germenii fecunzi ai noii ~~[illegible]~~ spiritualități, care va imprima cu totul altă direcție istoriei universale.

Statul nu se mai mulțumește cu rolul pasiv de simplu arbitru al conflictelor intereselor individuale, ci se transformă într-o

entitate activă, cu rădăcini adânc înfipte în trupul comunității pe care se sprijină. Contrar concepției vechiului regim care considera statul ca rezultanta intereselor economice individuale [illegible] nu ca un joc al forțelor politice și rămânea în cazul ace[illegible] un scop în sine, noua concepție nu consideră Statul dec[illegible]ca mijlocul cel mai bun pentru atingerea scopului.

Statul apare ca o condiție prealabilă a formării unei civilizațiuni umane superioare, dar nu poate fi cauza directă. Condiția esențială pentru ca o civilizație superioară să se poată realiza și dăinui, <u>nu-i Statul, ci rasa</u>, care posedă facultățile necesare de generatoare de valori atât materiale cât și spirituale. Noua concepție face o netă distincție între <u>comunitatea</u> vie și mobilă, care constitue conținutul de forțe și potențialitate a unei colectivități și <u>Stat</u>, care nu-i decât învelișul care îmbracă colectivitatea și care n-are alt rol decât acela de a apăra și conserva acest conținut.

Cancelarul Germaniei Adolf Hitler în monumentala sa lucrare „Mein Kampf" dă următoarea definiție Statului german actual, care ~~posedă~~ prezintă multiplul aspect de

totalitar, autoritar și rassist.

Noi, Național-Socialiștii, nu putem concepe un Stat decât sub forma unui organism viu, constituit de o națiune, organism care nu urmărește numai existența acestei națiuni; dar care mai mult, înlesnind desvoltarea a [illegible] lor sale morale și intelectuale, face să atingă cea mai înaltă treaptă în desfășurarea civilizației umane". —

Din expunerea sumară făcută principiilor de bază principii pe care fiecare concepție își clădește sistemul său respectiv de guvernare, se poate observa cu ușurință radicala schimbare pe care a suferit-o conceptul de Stat spre a ajunge la înțelesul pe care l-a căpătat în cadrul statului totalitar și rassist. Postulatelor juridice re-zultate din combinații măestrite ale gândirii noastre logice postulatelor raționale, din expunerea cărora nu obținem decât succese dialectice pe cât de satisfăcătoare pentru moment minții omenești, pe cât de trecătoare și sterile, noile concepții opun postulatele organice, care păstrează o legătură indisolubilă cu complexitatea vieții. —

Dela sensul și caracterul absolut dat teoriilor abstracte ale vechii lumi, teorii valabile în orice punct al globului, s'a ajuns la relativitatea adevărurilor sociale, juridice sau economice [illegible] fiind istorice și deci trebuind să fie privite în perspectiva [illegible]ului și a evoluției unității organice respective. Dela indi[illegible] izolat, individul uman, copia omului real și viu, s'a ajuns la individul concret, cu afinități organice stabilite între el și mediul înconjurător, la omul cu rădăcini adânc plantate în organismul societății respective.—

Cum era și firesc în cadrul noilor postulate, biologicul și etnicul capătă o importanță covârșitoare; iar concepția de „stat în general", capătă caracterul specific de stat național. Odată centrul de greutate trecut asupra națiunii, care reprezintă suma de puteri vii, care merg în direcția hotărâtă de propria lor natură, ~~și~~ statul apare dependent de ea, existența lui apare inferioară existenței națiunii și deci toată atenția și toate preocupările conducătorilor de astăzi le vedem polarizându-se în jurul națiunii.— Într'adevăr, în lumina istoriei contimporane, ameliorarea rassei sau eugenia și

biopolitica, au depășit cu mult cadrul preocupărilor pu
științifice devenind probleme vitale de stat. —

Influența biologicului și etnicului asupra gen
zei diferitelor manifestări artistice, științifice, [illegible]sofi
apare și mai evidentă. Specificul etnic, compus [illegible] ca
ractere fizice și psihice, se admite astăzi aproape în u
unanimitate, că lucrează ca un factor de căpetenie dacă n
ca un factor exclusiv, în determinarea gradului de cultu
și de civilizație a unei națiuni. — Niciodată în istoria
lumii nu s'a accentuat mai mult asupra strânsului ra
port ce există între ființa materială și spirituală a
unei națiuni și existența ei politică. Toate activități
din cadrul noilor State converg asupra acestei proble
esențiale și capitale, pentru viața și propășirea lor.

In atmosfera ultimelor evenimente istorice, în ca
drul noilor concepții, care au apărut la orizont, pro
blema „regenerării neamului românesc" devine una
mai actuală, dar apare ca un produs exclusiv condi
onat de noul mers al istoriei. —

După această lungă paranteză, care n'a avut alt rol de căt
acela al integrării problemei discutate în sistemul noilor
concepții, să încercăm să intrăm în miezul subiectului pro-
pus [illegible] a fi tratat. Ajunși în pragul problemei noastre
o î[illegible]e firească, care cere insistent un răspuns satisfăcă-
tor: [illegible]neamul românesc simte sau nu nevoia unei regene-
rări sau mai pe scurt există sau nu o problemă a regenerării
neamului românesc? Evident că da!

Depresiunea sufletească prezentă în sufletul
națiunii române, depresiune care sare în ochii tuturora-
celora care și-au îndreptat privirile cu oarecare atenție
asupra acestui neam, a devenit o obsesie dominatoare pen-
tru mințile tuturor Românilor, care se îngrijesc mai în-
deaproape de destinul neamului românesc. — Neîncre-
derea totală în forțele sale, coeficientul moral prea
mic, inerția, umilința, absența totală a oricărei mân-
drii naționale, constituie șirul de lipsuri esențiale la
care se mai adaugă o serie și mai lungă de lipsuri
fizice, care toate întrunesc concurs total neamului

nostru, grăbesc procesul degenerării lui. —

Cap. II Privire în trecut.

Încheind capitolul întâi al lucrării de față, am ajuns la concluzia, că există un gol sufletesc în sânul po[illegible] nostru, gol, care în cadrul noilor concepții, dă na[illegible] problemei regenerării neamului românesc, de o gr[illegible]e deosebită pentru viața poporului nostru. — Totuși, întrucât încadrarea problemei în spațiu, adică punctul de vedere sociologic, nu lămurește decât parțial problema noastră, am căutat să întregesc înțelegerea ei situând-o și în timp. Aceasta cu atât mai mult, cu cât punctul nostru de vedere <u>organicist</u> ne spune, că orice națiune și în general orice unitate socială, este un organism în plină evoluție, un organism în veșnică desfășurare.

Sprijiniți pe acest principiu al evoluției organice, suntem constrânși să admitem, că nici odată nu vom putea cunoaște bine <u>prezentul</u>, fără o prealabilă cunoaștere a trecutului. Fără această corelație indisolubilă între prezent și trecut studiul fenomenelor sociale devine imposibil iar străduințele unei înțelegeri integrale a pro-

plemelor, pe care mintea noastră și le pune, devin za-
dornice. Pentru aceasta vom arunca o repede privire în
trecut, observând în linii generale mersul și atitudi-
nea neamului nostru, spre a putea ~~[illegible]~~ [illegible]
susținuți de evenimentele concrete ale [illegible] stării,
cu mai multă competință, cauzele care [illegible] dat
naștere depresiunii sufletești, morale și fizice a
neamului nostru. —

Românul este mai pătruns poate ca orice alt
neam, de dogma umilinței creștine. Departe de a se
revolta împotriva soartei, el caută să găsească oricărei su-
ferințe ce îndură, câte o justificare în purtarea sa an-
terioară. În fața fiecărei lovituri primite a exclamat
în sine: „Desigur c-am păcătuit cu ceva în fața Domnu[lui]"
simțindu-se oarecum împăcat, că i-a fost pedepsit mo[illegible]
aspru. Încovoierea în fața loviturilor sorții și cunoști-
ța propriei sale păcătoșenii, iată două caracteristici
esențiale, rezultate directe ale pasivității și adaptabili-
tății neamului nostru. Este cu neputință să nu fi[e]

bit de acest fel de a fi al românului, când îl pui față în
față cu alte popoare, care cer dela viață mai mult
decât ea le poate da.

Odată cu apunerea domniilor glorioase ale lu[i]
[illegible]l Mare și Sfânt și Mihaiu Viteazul, neamul
în[illegible] dus o luptă de conservare a energiei lui ~~vitale~~
vitale și nicidecum una de afirmare. Toată energia de
care a dispus, a întrebuințat-o în voința de a trăi, în
păstrarea ființei lui etnice. Secole de asupriri și în-
pilări din partea a tot felul de neamuri străine,
n-au reușit să înfrângă tenacitatea cu care neamul
nostru a ținut la păstrarea trăsăturilor proprii fiin-
ței sale. Din nefericire această lungă rezistență pasi-
vă față de încercările prea numeroase de a ne desființa
ca neam, ne-a lipsit de una din cele mai însemna-
te trăsături din viața unui popor — cea mai frumoasă
podoabă a neamurilor — demnitatea națională. —

Demnitate, atât pentru individ cât și pentru
națiune, înseamnă afirmare, atitudinea eroică în fața

vieții și nici demnu-conservarea proprietăței fiinte.—

Ori este evident, că lupta aceasta surdă pentru conservare, numai dintr'o atitudine mândră, demnă și eroică, im[illegible]te rezulta. Am reușit, într'adevăr, să salvăm ex[illegible] națională; dar n'am învățat cum s'o afirmăm. [illegible] fiind primar vor fi ~~vor~~ fi ziona sub efectul timpului, [illegible] de natură istorico-socială, spre a accentua golul sufletesc care ~~sd~~ paralel cu ~~timpul~~ mersul vremii va capo-lesii întreaga noastră structură.

Neamul românesc, în îndelungatul său calvar, a[illegible] veacuri dearândul cătușele iobăgiei; și deaceea era și firesc, ca primind aceste cătușe cu resemnare, șira spinării să se încovoaie; deodată cu aceasta orice urm[illegible] din vechea ~~[illegible]~~ mândrie națională, ecouri de pe vr[illegible] -gloriosilor domni - să fie ștearsă cu desăvârșire.—

Cu încetul, sub apăsarea umilitoare a dominației str[illegible]ine, am pierdut tot ce era prea colțuros în firea n[illegible] tot ce aveam mai de preț în noi; dar care putea atrage represaliile aspriilor noștri suzerani.

Am devenit așa cum ne doreau stăpânii noștri: potoliți, primind cu resemnare tot ce ne era impus din afară. Ne-am obișnuit cu timpul să primim ca „naturală”, o[illegible] ~~[illegible]~~ înăbușire a avântului nostru sufletesc. [illegible] unii dintre fiii acestui neam au cântat să re[illegible] scânteia de românism, care a pâlpâit discret în sufletul său, el a rămas nemișcător la chemările lor și astfel a lăsat pe Greci să ucidă pe Tudor din Vladimir, a îngăduit Ungurilor să tragă pe roată pe țăranul „creator de istorie” - Horia - a permis „mânei oculte” să alunge pe înțeleptul Domnitor Alex. Ioan Cuza. Am constituit totdeauna, cel mai ideal popor supus ce se poate concepe.

Atunci când dominația turcească a luat sfârșit pe aceste meleaguri, am găsit că misiunea noastră de popor se va împlini cu prisosință îngenunchindu-ne în slujba capitalismului occidental. Și astfel ajungem la rezultatul înfiorător, că peste trei secole n'am fost liberi.—

Am slujit cu credință pe oricine soarta ni l-a desem-
nat din afară ca stăpân: Poarta, Fanarul sau Bursa
Occidentului; dar în schimb, pe conducătorii noștri fi-
rești i-am ocolit și nu rare ori, spre rușinea [...]
ca neam, n'am ezitat nici de a-i trăda. Am [...]
pe proprii noștri conducători spre a ne lăsa jefuiți [...]
de toți străinii, care și-au bătut joc în ultimul
grad de viitorul și destinul nostru. Am slujit pe
alții, dar am neglijat cu desăvârșire a ne sluji pe
noi înși-ne.

Căutând să-și explice cauzele mizeriei în care
se zbătea neamul românesc sub ochii lui, Eminescu
găsește în această „pătură superpusă", compusă din fa-
narioți șarlatani și evrei paraziți, rădăcina tuturor re-
lelor, care s'au abătut asupra țării. — Cu privire
nefasta influență a străinismului, care asemeni unui
germen dizolvant s'a infiltrat în organismul său-
tos al neamului nostru, vom asculta glasul genial
Eminescu, culmea cea mai semeață, ~~pe~~ de pe care

a putut, până în prezent, să vorbească gândirea românească.

Mihail Eminescu este primul în cultura noastră
na[ți]onală, care convins fiind de pericolul pe care-l pre-
zin[tă ele]mentele alogene infiltrate pe teritoriul național
a [formu]lat faimoasa teorie a „păturii superpuse".
[...]ericolul pe care-l prezintă toată spuma de fa-
narioți și evrei pripășiți de curând pe meleagurile noas-
tre și împinși de o ură instinctivă contra tuturor ele-
mentelor istorice și autohtone, când s'a convins că
clasa noastră cea mai puternică: „țărănimea" se
prăbușește sub ochii lui, când în fine, boerimea
noastră din războinică și mândră ce era, a devenit
în cea mai mare parte servilă și plină de lașitate
suferind influența Grecului sau a Evreului și ref-
și corupt, era și firesc să ceară ca un impera-
tiv categoric, ca o ultimă scăpare, naționalizarea
luptei spunând: „Sau Țara aceasta să fie cu de-
săvârșit românească, sau nici nu merită să fie"
(M. Eminescu: Teoria păturii superpuse pag. 279)

Folosindu-se de o serie de împrejurări istorice, foarte
prielnice propăşirii lui, dar dăunătoare neamului nostru
„ciocanul pribeag, adus de vânt", a putut, în decursul celor
peste trei secole ce-au urmat dela uciderea lui Mihai
Viteazul, să-i scoboare nivelul coeficient al a stăpânirii [illegible]
şi să-i şteargă orice urmă de demnitate [illegible]
până l-a adus în situaţia deplorabilă a unei masse
amorfe, a unei turme incapabile de nici o rezistenţă
În lupta decisivă, încinsă între elementul autohton şi
cel alogen, elementul istoric a pierdut, rând pe rând,
toate poziţiile. A pierdut boerimea, clasa istorică
şi mândria neamului nostru, a pierdut bogăţiile ne
secate ale solului şi subsolului nostru, a pierdut
oraşele cu toată viaţa lor economică, comercială,
industrială iar odată cu ele ~~[illegible]~~ şi viaţa spirituală
şi politică a neamului românesc; căci nu trebu[e]
uitat un lucru şi anume că factorul creator de istorie
este şi va rămâne oraşul. — Ori nouă ~~to~~ Român
lor tocmai oraşele ne lipsesc —

Dominaţia turcească a trecut de mult, lăsându-ne
stăpâni pe propriul nostru destin; dar anii îndelungaţi
de [illegible]bie, înşelaţi de nefasta influenţă străină, care
[illegible]ea pe asupra noastră, ne-au îndepărtat pe dru-
m[illegible]ire destinului nostru. — În loc să ne dăm
[illegible] de a ne cunoaşte pe noi înşi-ne, sprijinindu-ne
pe propriile noastre forţe creatoare — multe puţine câ-
te sunt — şi a le utiliza spre închegarea unei cul-
turi specific româneşti, ne-am mulţumit să urmăm
calea „minimului efort." În loc să creem, noi am
imitat. „Cultura cea nouă, spune Eminescu" nu este
istorică şi nici adevărată, fiindcă o cultură naţională
trebue să fie focarul spiritului naţional, unde converg
toate razele din toate direcţiile vieţii publice şi spirituale.

Cu toate străduinţele noastre de a ne vedea
pe aceiaşi treaptă cu Apusul, căutând să-l imităm
în toate expresiile vieţii lui, rezultatele obţinute
sunt negative, întrucât, orice civilizaţie şi cultură
adevărată nu poate consista decât într'o parţială întocm-

care la trecut, la elementele bune, sănătoase și proprii le
desvoltare" (M. Eminescu: Scrieri politice „Semi-barbaria" pag 294)

De trei sferturi de veac, de când existăm ca
Stat, n'am devenit nici industriași ca germ[illegible]
imperialiști ca englezii și nici strângători ca [illegible]
Deși rând pe rând i-am imitat pe toți. — [illegible]
surile și cusururile ființei noastre ca neam izvorăsc d[illegible]
acest adevăr, pe care cu multă durere și amărăciune
a trebuit să-l punem în evidență. — Nici astăzi nu sunte[illegible]
pe deplin conștienți de ce însemnează a fi român, d[illegible]
potențialul de expansiune al românismului. În fa[illegible]
primejdiilor ~~[illegible]~~, în fața pericolului de stră[illegible]
care copleșiseră țara, în fața furtunilor, popor[illegible]
românesc a preferat să abdice dela drepturile s[illegible]
istorice, preferând să se îndoaie, dar nu să se [illegible]
rădăcineze sau să iasă biruitor. A preferat [illegible]
pe rob, a preferat moartea ~~moartea~~ în pură [illegible]
altii, pentrucă a ocolit moartea eroică. Căci în [illegible]
întea negrei străinătăți, care se suprapune pe [illegible]

tele nefericitului popor românesc, nepăsător, anesteziat
și amețit de mulțimea suferințelor, se stinge istoria
[illegible] iar împreună cu ea tot caracterul specific
[illegible] noastre. Degenerarea fizică și morală, descreșterea
[illegible]ulației, îndeplinind apoi restul.

Coordonând și sistematizând complexul
de cauze, care au conlucrat, unele în mod constant
altele aduse de vârtejul evenimentelor politico-sociale, două categorii se impun analizei noastre:

a) Cauze substanțiale din grupa cărora vom distinge: pasivitatea și adaptabilitatea neamului nostru
și b) cauze istorico-sociale din cadrul cărora vom desprinde iobăgia, influența străinismului și lipsa
conducătorilor firești sau a elitei naționale. Primele
două expresie fidelă a sufletului nostru colectiv, fiind
de natură organică, nu pot fi înlăturate fără riscul
unei auto-distrugeri. Ele au constituit tot odată
cadrul sau mediul prielnic pentru germinarea și
desvoltarea ~~celor~~ cauzelor istorico-sociale, care

suprapunându-se pe organismul nostru, au continuat și completat procesul de alterare a structurii na[illegible]tre. Dacă primele două sunt strâns legate [illegible] ființa noastră ca neam și rămân în con[illegible] ractere specifice nouă fiind substanțiale, a[illegible] istorico-sociale, grefate ~~fiind~~ ființei noastre [illegible] tive timpului, rămân materiale și deci pot fi oricând înlăturate, fără a cauza nici cel mai mic prejudiciu ființei neamului nostru, atât din punct de vedere material, cât și din punct de vedere spiritual. —

Pe acestea din urmă vom căuta să le îndrepta[illegible] spre a porni pe drumul înoirii și regenerării neamului românesc. —

Cap. III Perspective în viitor

Am împrospătat într'o expunere fugară îndelungatul ca[illegible] românismului, am căutat să înfățișez cât se poate [illegible] situația deplorabilă a neamului nostru, cu conștiin[illegible] a grelei sarcine și răspunderi ce apasă pe umerii [illegible]lor de azi, care au datoria să găsească soluțiile cele [illegible] bune, pentru a rezolva într'un mod fericit problema de față.

Trăim momente de grea cumpănă. Viitorul apare cât se poate de tulbure. Speranțe puține licăresc la orizont. În momentul de față, când problema regenerării neamului nostru devine o problemă vitală pentru noi și se suprapune cu însăși viața națiunii noastre, ne întrebăm foarte îngrijorați:

Spre ce idealuri ne vom orienta pașii noștri? Pe ce drumuri ne vom îndrepta mersul, spre a ridica neamul la propria lui valoare? — Care-s perspectivele ce ni se deschid în fața ochilor noștri, acum când păcatele umilinței și nepăsării trebuiesc răscumpărate cu orice preț? Să ne lăsăm copleșiți de durere, înăbușind-o în sufletul nostru

nu se poate, aceasta echivalând cu sinuciderea și moartea noastră. Dimpotrivă, să facem din ea biciul care să ne trezească la chibzuință, hotărâre, fapte [illegible] decisive, pe care cu o totală indiferență le [illegible] rerea să constituie unicul popas de reculegere a sta[illegible] împrospătare a energiilor noastre vitale, [illegible] victorioși în lupta cu moartea. Zilele acestea [illegible] grele și extrem de dureroase, să le înfruntăm cu tot curajul bărbătesc din noi:—

„Curajul bărbătesc — spune Fichte în „Cuvântările" sale către națiunea germană" — care ca noi să ne uităm bine din ochi nenorocirea care ne bântuie, s-o silim să stea locului, s-o pătrundem cu privirea liniștit rece în toată voia, s-o desfacem în părțile din care este alcătuită. Numai prin această limpede cercetare a nenoroci[rii] o putem stăpâni, numai așa pornim cu pas sigur la luptă" pag. 11. Iar mai departe adaugă: „A sta și a tep[illegible] ge de compătimirea oamenilor fără a de din mâini ca s-o u[illegible] sorezi, este ceva femeiesc .... activitate, activitate, iată a[illegible]

menirea noastră"

Popoarele, care au o menire de împlinit, o misiune [illegible] aceasta, își clădesc istoria lor prin activitatea [illegible] și dezinteresată a generațiilor lor și nu se bizu[ie] [illegible]t pe nici o putere aflătoare în afară de dânsele. [illegible] [li]nie de conduită trebuie ~~a~~ urmată și noi, dacă voim fr[illegible] [illegible] în ființa neamului nostru mândria, de a se vorbi de acum încolo în istorie de un mesianism românesc.

Ne aflăm la o răscruce a Istoriei. Viitorul neamului este indisolubil legat de orientarea și atitudinea generației noastre care-i într-adevăr o generație decisivă. De năzuințele și orientarea acestei generații, va se[illegible]ta blestemul sau laurii generațiilor viitoare.— Va trebui deci, odată cunoscute cauzele care au dat naștere degenerării neamului nostru, să fim cât se poate de prudenți în schimbarea sensului orientării vieții noastre. Dacă în trecut am făcut din imitația servilă a străinătății o normă în viața noastră de națiune, astăzi, vom păși la regenerarea și împlinirea ~~lui~~ nea-

mului nostru, la învierea și mântuirea lui, utilizând un
izvor de energii, care a fost lăsat sistematic la o parte
în trecutul nostru istoric. — Această sursă [illegible]
toarsă pentru noi și plină de energii toate [illegible]
potențialitate, este <u>sufletul românesc</u>. [illegible]

a) <u>Întoarcere la sufletul românesc</u> [illegible]

Prin noi înși-ne, prin încredere în forțele noastre, [illegible]
dezrădăcina din sufletul nostru sentimentul de inferiorita[te]
care ne copleșește, vom șterge pentru totdeauna „cons[illegible]
ta de aticismul „a românului” după expresia unui pub-
licist. Nu trebuie să uităm și să nesocotim învățămintele
istoriei noastre, care la orice pas ne spune, că din afara
granițelor noastre nu ne-a venit decât <u>umilința</u>.

~~[illegible]~~ Stăpânii vremelnici de seamă [illegible]
ice din trecutul neamului nostru, n'au avut nici-când
nevoie de sufletul românesc, ci numai de resursele
materiale ale Țării și de puterea de muncă a locui[to-]
rilor ei, pe care au exploatat-o în chipul cel mai [illegible]
bar pe care nu-l putem imagina. La fel au proc[edat]

[illegible]dat și politicienii, recrutați în mare număr din rândurile
„claselor suprapuse”, care, în afară de interesul ce-l prezenta ce-
[illegible] în ziua votului, nu vedeau în omul locuitor
[illegible] și mahalalelor orășenești, decât un nepriceput
[illegible] trebuie ținut cu orice preț la distanță și [illegible]
[illegible]. Sufletul românesc înăbușit atâta amar
de vreme, trebuie să-și îndeplinească, fără nici o întâr-
ziere marea sa misiune în salvarea acestei țări. —

Iată deci, cum sufletul românesc, în cadrul
noilor concepții, constitue punctul inițial în învierea
neamului nostru. Vom deschide zăgazurile lui, îl
vom descătușa, spre a izbucni din el toate energiile
conservate în stare latentă, pe care canalizându-le
în slujba idealului de înălțare a Neamului nostru,
vom păși cu încredere spre ziua de mâine. — În
cadrul comunității românești ~~nu~~ n'au fost stinse toate
focarele de curaj, de virtute și de cultură intelectua-
lă. În adâncul subconștientului națiunii române
există încă înăbușite energii ancestrale în chip

virtual, care nu așteaptă decât împrejurările favorabile
de a deveni reale și actuale — Prin ce mijloace și
cum pot deveni actuale aceste energii, [illegible]
cepții ne arată cu multe nuanțe căile [illegible]
[illegible] a stăpâ-
optime. —

b) Îndreptarea fizico-biologică a neamului [illegible]

O națiune cu spor însemnat de populație, este o na-
țiune vie, care se primenește mereu și scoate la ive-
lă mereu alte forțe din potențialul nesecat al ființe-
ei istorice. Este o națiune dinamică și creatoare
prin însăși izbucnirea de viață nouă a generațiilor
mereu tinere. O țară este bogată nu numai prin
producția ei de materii prime sau fabricate, ci și
prin producția ei de oameni sănătoși și viguroși
sub aspectul fizic. Lupta pentru spațiu și pentru
materii prime necesare unei vieți civilizate și
unei industrii desvoltate, este în sine soartă de-
a fi al popoarelor cu potențial biologic ri-
cat, luptă care ridică o serie întreagă de probleme

secundare. — Perspectivele României, în această luptă surdă
a neamurilor, sunt pline de promisiuni cu condiția ca
[illegible] ajunsuri care se pun de-a-curmezișul realizării
[illegible] misiuni, să fie cu un ceas mai de vreme înlă-
[illegible] ara noastră cu o natalitate foarte mare — a
[illegible] Europa, ar trebui să aibă un procent de
[illegible] îndoit, față de cel de astăzi; dar mortalita-
tea încă destul de păgubitoare, scade simțitor procen-
tul mare al natalității. E și firesc să fie așa, de mo-
ment ce se mai află și astăzi regiuni, după măr-
turisirile celor care fac studii pe teren, unde se prac-
tică „geofagia". Cu un buget de 12.000 - 15.000 lei
anual, bugetul aproximativ al majorităților gospodă-
riilor țărănești, nu se poate să ne așteptăm la rezul-
tate satisfăcătoare. Ridicarea standardului de viață
a țăranului nostru și a întregii populații muncitoare
cu brațele, devine o nevoie imperioasă a momen-
tului istoric pe care-l străbatem. —

Rezervele naturale de materii prime, ar

putea hrăni de trei ori populația acestei țări. Ce s'a
întâmplat însă. În loc ca aceste rezerve să fi utili-
zate pentru populația românească, ele au [illegible]
mânile popoarelor străine și avide, care ispi[illegible]
de ele, au fost atrase pe mâinile noastre [illegible] a stăpân[illegible]
încă de acum trei secole, înfruptându-se d[illegible]
neutilizabil și punându-l în valoare pentru [illegible]
străine.— În timp ce populația autohtonă, is-
tovită de munca ~~g~~ grea la care a fost supusă și
roasă de mizeria" în ~~care-și~~ care-și târa cu greu viața, a cedat
zilnic din pozițiile sale firești, elemente alogene
au cercat și s'au înmulțit ca ciupercile după ploa[ie]
Relativ la problema ~~regenerării neamului~~-
~~neamului românesc~~ străinismului, pe care tangențial o
problema regenerării neamului românesc o ridică
imperativele biologice ale Neamului cer, ca o[illegible]
rul strămoșesc să fie curățat de neghină, pentru
să poată rodi în el, în libertate, sămânța viguroasă
a sângelui și spiritului românesc.—

Poporul nostru a asimilat destule elemente alogene
în decursul vremurilor, spre a nu risca să-și altereze,
[illegible] o completă nerecunoaștere, propria sa indi-
[illegible]dualitate, încercând un nou efort de asimi-
[illegible] tuturor semințiilor străine strecurate în sânul
[illegible] sângele elementelor străine cu impuritățile
[illegible] nu s'a precipitat încă în vinele noastre.—
El plutește difuz într'un așa de mare procent, încât
cea mai mică mărire a acestui procent, ne-ar pune
în ridicola situație, ~~să ne considerăm~~ de a nu ne
mai recunoaște propria-ne ființă etnică.—
Nu există pentru aceasta decât o singură
soluție. Eliminarea din ~~d~~ sânul nostru a tuturor
elementelor de origină obscură, spre a înlătura, ca
nu-ceas mai devreme, pericolul de moarte ce ne
paște.— Stârpirea din rădăcini a acestor celule can-
ceroase, care speculând orbegia evenimentelor dă-
unătoare neamului nostru, au găsit mediul prielnic
al unei desvoltări anarhice.—

Sforţările vor trebui să fie uriaşe, pozitile ce-rute de aceste elemente fiind destul de importante în viata statului nostru; dar întrucât geneza [illegible] manifestărilor spirituale, etico-juridice ş[illegible] este conditionată de vigoarea fizică şi [illegible] de sânge a neamului respectiv, nici [illegible] din partea noastră nu-i prea mare [illegible] însăşi fiinta natiunii noastre este primejduită. —

Pe această vigoare fizică, pe acest capital biologic, care constitue izvorul nesecat de energii a unei natii se sprijină moralitatea unui popor, din această trăinicie biologică va rezulta o sănătoasă conceptie de viată. —

c) Îndreptarea morală a neamului românesc.

Imperativele noi-călăuzitoare în viata statelor, care cer ca individul să abdice dela drepturile sale în favoarea comunitătii respective, determină prin această orientare o conceptie nouă despre viată. Întronând în locul intereselor individuale, izvorâte în mare măsură din

egoism josnic, pe cele de ordin general, noile postulate a-[illegible] ideia sacrificiului individului în favoarea colecti-[illegible]-ca un ~~ideal~~ corolar a acestei idei - conceptia [illegible] eroică a vietii. —

[illegible] numai această conceptie eroică a vietii, atitu-[illegible] [illegible] în fata mortii; iar nu cea utilitaristă [illegible] ridica sufletul românesc pe înăltimi inaccesibile minţii omului cu orizonturi înguste, de unde va revărsa lumina geniului său. Pentru aceasta se cer însă personalităţi şi caractere, întrucât contributia lor la clădirea edificiului social este imensă; iar în viata socială românească de azi, lipsa acestor personalităţi şi capabile de sacrificiu pentru realizarea unui ideal, constitue un mare gol.

. Ne trebuesc personalităţi şi caractere, care să rămână la idealul lor şi să fie capabile de sacrificiul propriei lor vieti, astfel ca prin sacrificiul lor să salveze şi să transforme ordinea socială; iar idealul care nu piere să rămână ca stea călăuzitoare tine-relor

generații care vor urma. Moartea acestor personali-
tăți va lăsa în urma ei o dâră de lumină [...]
a idealului pe care nu-l părăsesc nici [...]
G. Antonescu. Educație și cultură)

Ideea creerii unei elite românești, a sta[...]
din luptă, devine astfel ~~...~~ o idee [...]
viața statelor de astăzi, căci concepția [...]
riei nu se poate împăca cu ideea stupidă, că
o personalitate sau un geniu ar putea fi
rezultatul sufragiului universal. — Această elită
~~...~~ va trebui să gândească, să simtă și să trăiască
tot ce ~~potențialitatea~~ masele au ca potențialitate.
Cu rădăcinile adânc înfipte în organismul comu-
nității, elita apare ca un exponent al spiritului crea-
tor al maselor, mase care constituie capitalul de
energii din care elita-și va trage seva existenței sale.

— Creearea acestei elite curat românești devine
imperativul ~~...~~ categoric al momentului istoric pe
care-l străbatem.

Tot ce-a fost creat mai important în istorie, tot
ce s-a realizat de când există lumea, nu-i decât
[...]tinilor individuale, opera personalităților
[...]ziție decisive hotărâtoare pentru ~~...~~
[...] progresul omenirii. —

[...]nismul voluntar va conduce nu numai la
[...] indivizilor celor mai riguroși; dar deasemenea
și a familiilor unde rezistența, inteligența și
curajul vor fi moștenite prin ereditate. Aceste
familii vor constitui o aristocrație de unde vor
ieși probabil personalele viitoarei elite" (Al. Carrel
L'Homme cet inconnu pag. 367). Personalitățile
sunt verigile care leagă mulțimile de eternitate,
ele pot urca într-o abnegație totală pe treapta sa-
crificiului suprem și deci pe ele ar trebui decât
nu să le cultivăm, căci nu stă în puterea nici a
omului și nici a societății de a le cultiva — cel
puțin să le încurajăm zborul lor spre înălțimi.

— Cu privire la importanța și rolul pe care

caracterele îl forcă în destinul națiunilor. Regele Carol I a spus următoarea maximă [illegible] cine ~~[illegible]~~ și bog[illegible] văr pentru starea actuală de lucruri [illegible] o importanță covârșitoare: „Nu uitați [illegible] decât talentele, caracterele hotărăsc [illegible] popoarelor". Deci formarea caracterului [illegible] unicul scop, pe care toate instituțiunile [illegible] biserica, armata și în special școala, nu trebuie să înceteze o clipă de a căuta să-l realizeze.

De ce în special școala? Fiindcă ea este instituția care se adresează exclusiv tineretului și e lucru știut de toată lumea, că adevărata renaștere a unui popor se face cu tineretul său; deci și educația fie intelectuală, religioasă, morală sau națională, tot de la el ar trebui să înceapă. În tinerele generații trebuesc trezite toate virtuțile sufletului românesc, care într-una continuă să creeze un substrat sufletesc similar, o conștiință comună, un ideal comun și o

concepție de viață comună, spre a cimenta în felul a[illegible]tru eternitate, baza solidarismului nostru social [illegible]etul, cu sinceritatea sa, cu voința sa, cu a[illegible] energie și cu ochii ațintiți spre viitor, spre idealu[illegible] să vie, constitue pârghia magică pentru ridica[illegible] popoarelor. Fichte, urmărindu-și datoria patri[illegible] fel de bucurie amară, se adresează astfel ti[illegible]tului german, în „Cuvântările sale":

„Ele vă conjură pe voi tineri. Eu, care de mult am încetat de a face parte din numărul vostru, socot că voi sunteți și mai capabili de orice idee care se găsește dincolo de comun și mai sensibili la ~~ceeace~~ e bine și valoros, fiindcă vârsta voastră e mai aproape de inocența copilărească și de natură. Majoritatea oamenilor de vârstă văd cu alți ochi această trăsătură fundamentală a firii voastre. Ea vă învinovățește, că sunteți îngâmfați, că judecata vă e pripită, înfumurată, că se prinde totdeauna de lucruri ce sunt dincolo de priceperea voastră, că mereu vreți să aveți dreptate, că într-una umblați după inovări"

pag. 293

A renunța însă la această <u>sete de înnoire</u>, înseamnă pen-
tru o generație să renunțe la propria ei viață. [illegible]
sa istorică, mărturie limpede că-și menită [illegible]
și <u>remorca unui ideal învechit</u>, apartinând [illegible]
muri care de mult au apus. Un asemenea [illegible] sta[illegible]
ră efervescență, fără zbucium, fără viață [illegible]
<u>ratat</u>, atitudinea lui pasivă în fața mersului [illegible]
imaginea fidelă a propriei sale incapacități. [illegible]-că
zentând viitorul, tineretul este cel mai apt pentru
activitatea creatoare, întrucât spre deosebire de gene-
rațiile înaintate, el nu și-a cristalizat concepțiile
lui în jurul unor principii învechite, ci a intrat într-o
formă petrificată.—

Tineretul de azi al neamului nostru, treb[uie]
să fie permanent obsedat de gândul, că el este cea
din urmă generație în puterea căreia stă regene-
rarea și înviorarea poporului românesc, că el
constituie punctul de plecare din care se va înfiripa
o nouă epocă strălucită în istoria neamului nostru.

El are menirea, ca sprijinind neamul românesc pe
[illegible] sale forțe, să poată vorbi cu încredere de o misi-
[illegible]ască în istorie. În caz contrar, vom rămâ-
[illegible]ori în fața mersului nivelnic al istoriei.
[illegible]rul imperativelor care guvernează popoa-
[illegible] de granițele noastre sună astfel:
[illegible] care nu-i decis să lupte pentru existența sa
[illegible] care nu-i capabil, este deja predestinat morții
[illegible] providența veșnic justă. <u>Lumea nu-i făcută pen-
tru popoarele lașe</u>" (Ad. Hitler, Ma doctrine pag. 110.)

Să ne fi ursit Destinul și nouă un loc în
rândul acestor popoare? Să fie lipsit oare popo-
rul românesc de orice <u>mesianism istoric</u>, de orice
năzuință 'n viitor?

Eu cred că nu!

(40)

Bibliografie:

1° M. Eminescu „Scrieri politice" Ed. D. Murărașu

2° Ad. Hitler. „Mein Kampf" Trad. în lim[illegible]

3° Ad. Hitler „Ma doctrine" [illegible]

4° J. G. Fichte „Cuvântări către națiunea g[illegible]

5° Al. Carrel „L'Homme cet inconnu" [illegible]

6° G. G. Antonescu „Educație și cultură" [illegible]

7° C. C. Negulescu „Geneza formelor cult[illegible]

8° St. Zeletin „Neoliberalismul" [illegible]

9° Sim. Mehedinți „Școala românească și capitalul [illegible] al poporului român"

10° Emil Cioran „Schimbarea la față a României"

Însemnările prof. I. I. Gabrea

1° De ce ara de pesimist?

2° „Lipsa de demnitate națională".

3° „veacuri dearândul cătușele iobăgiei"

4° „N'am fost liberi.... capitalismul occidental".

5° „Anii îndelungați de robie".

6° „Se stinge istoria noastră"

7° „A preferat să fie rob"

8° „Am înfățișat cât se poate de obiectiv situația deplorabilă a neamului nostru". –

[illegible] tuta de „abisiniani" a Românului". —

[illegible]

[illegible] sa [illegible]

[illegible] a sta [illegible]

[illegible]jurata [illegible]

tu [illegible]

-ca

tu